

Μπήκε, ο Diego Simeone ο αθεόφοβος, μέσα στην Allianz Arena, κρατώντας με το αριστερό χέρι τα καλαμπαλίκια του και το δεξί προς τα κάτω με τον δείκτη και το μικρό δάκτυλο τεταμένα. Τσαμπουκάς στα όρια του προβοκάτορα.

Λατινοαμερικάνος με όλη το βάρος της καταγωγής, ευέξαπτος, δυσιδέμων, εκρηκτικός. Τα χαρακτηριστικά του προσώπου του μαρτυρούν πολλά. Η συμπεριφορά του, τα υπόλοιπα.

Κι όλα αυτά, σε μια εποχή που το ποδόσφαιρο είναι περισσότερο σόου και λιγότερο λαϊκό παιχνίδι, όπου οι ποδοσφαιριστές σε ανώτατο επίπεδο φλερτάρουν περισσότερο με την έννοια του σταρ και λιγότερο με τον ορισμό του λαϊκού αθλητή.

Όπου τις διακρίσεις, τις φέρνουν περισσότερο οι προϋπολογισμοί και οι χορηγίες και λιγότερο το πηγαίο ταλέντο ή ο έρωτας για τα χρώματα της φανέλας.

Σε αυτή την εποχή, της τηλεοπτικοποίησης και της αχαλίνωτης προβολής, χαρακτήρες σαν αυτόν του Αργεντίνου προπονητή είναι σχεδόν απαραίτητες και σαφώς πιο συμπαθείς από κάθε είδους σταρ. Αν και κάποιои, θα υποστηρίξουν ότι τελικά και αυτές είναι, με ένα τρόπο, συμπεριφορές σταρ.

Στον επαναληπτικό ημιτελικό με την Bayern, ο Diego Pablo Simeone González γνωστός και ως Cholo, ήταν ο εαυτός του. Χτύπησε τον βοηθό του Pedro Pablo Matesanz, παραλίγο να πιαστεί στα χέρια με το επιτελείο της Bayern, και σε όλη τη διάρκεια του αγώνα ήταν ένα ηφαιστειο. Κανείς δεν μπορεί να τον κατηγορήσει ότι δεν ζει τα παιχνίδια!

Ο Αργεντίνος ταιριάζει πολύ στο προφίλ που προτάσσει η ομάδα που προπονεί. Η Αθλέτικο αντιπροσωπεύει τις φτωχότερες, λαϊκότερες τάξεις, σε αντίθεση με την Ρεάλ που ήταν το κατεστημένο, από τότε που ο βασιλιάς Αλφόνσος ΙΓ΄ των Βουρβόνων χορήγησε τον τίτλο «Real» προσθέτοντας το στέμμα, στο έμβλημα του συλλόγου.

